

Kmetijska družba koroška določila spis spomenice poslane dunajskemu mestnemu odboru v zadevah vpeljave novega tržnega reda za tamošnji glavni živinski trg. — Razprava o tej spomenici se po navetu predsednikovem odloži do obravnave poročila o novem tržnem redu samem, o čemer se ima poljedelskemu ministru kmalu poročati. — Gospod odbornik Brus izreka še željo, da bi vsak odbornik svoje opombe o redu za dunajski živinski trg izročil pismeno, da se iz tega sestavi natančnejši zapisnik in potem poročilo do ministerstva.

C. kr. deželna vlada vpraša, ali pritrdi kmetijska družba temu, da bi kmetijski popotni učitelj zimski čas po 2 uri na teden podučeval tukajšnje bogoslovce. Odbor temu pritrdi sklicevaje se, da je ravno ona izrekoma nasvetovala, naj se to sprejme v poduk o nalogah za popotnega učitelja. — Gospod Tomaž Novak, posestnik in župan v Blagovici, sprejme se za društvenega uda.

— (Novo šolsko poslopje v Kamniku) blagoslovilo se bode jutri zjutraj ob 10. uri, ob 1. pa je banket, k slovesnosti vabljeni so poleg družih tudi narodni deželni poslanci.

— (Prečastiti gospod Ivan Žuža), dekan in častni korar, praznuje to nedeljo svojo diamantno mašo, šestdesetletnico svojega mašništva.

— (Kako o nemškem „Schulverein“ sodijo Ogrji), priča nam sledeča sodba ogerskega oficijoznega lista „Nemzet“; ta piše potem, ko trdi, da je preganjanje judov v Požunu povzročil nemški „Schulverein“, in da je to iz Veliko-Nemške vpeljano blago, tako-le: „Nemški ‚Schulverein‘ je prvi boritelj zoper jude, ker on ima seboj ponemčevanje in sovraštvo plemen tako, kakor se kuga drži volnate cunje. On ne širi prosvete, ampak glumpost in mračnjaštvo; on ne oznanja pobratimstva plemen, temveč drugo na drugo šču je.“

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Presvitli cesar darovali so zopet 25.000 gold. za Korošce po povodnji poškodovane. Darovi za Tirolsko in Koroško v ta namen se pridno nabirajo. Mesto Praga privolilo je v ta namen 8000 gld.

Tukajšnjih krogov, bivajočih posebno krog starega Salzgriesa in Leopoldovega predmestja, poprijel se je zadnje dni velik strah, ko so čuli o dogodbah sosednega Požuna.

— Cesarjevič Rudolf in nadvojvodinja Štefanija vrnila sta se iz Oggerskega, kjer so bili veliki lovi na medvede.

Praga. — Postava, s katero se ima obema rektorjema praškega vseučilišča podeliti osebna poslaniška pravica v deželnem zboru, se je sprejela; druge razprave zadevajo gospodarska vprašanja. Velik strah dela govornica, da se ima svota zemljiškega davka za Česko memo prejšnjih sklepov precéj zvikšati; trdijo, da se je enako nameravalo tudi pri Tirolski in pri Galiciji, da se je pa ta znala previdno braniti, v Tirolah pa da zdaj zaradi grozovite škode vsled povodnji ne bo moč misliti na povikšanje. Zaradi šolskih zadev nevolja zoper ministra Konrada še vedno raste.

Iz Trsta. — Nova nesreča ali pa hudobija dogodila se je novejši čas na ladiji „Gallegiante“, vsled katere bila sta dva moža od vojaške godbe zelo nevarno poškodovana. — Ali je bilo nesreči krivo to, da se je prežgodaj in na tesnem prostoru vnela raketa za ume-

talni ogenj, ali pa je bila zopet med vojake vržena bomba, še danes ni dognano. Uradni krogi trdijo, da je le nesreča, drugi pa trdijo prav odločno, da so na ladji našli kose prav take bombe, kakoršna je bila vržena dne 2. avgusta. — Preteklo soboto razglasila so se v gledišči Politeama Roseti medalije in druga odlikovanja za razstavljeno blago.

Požun, predmestje dunajsko imenovano, podonavsko mesto na Oggerskem, imelo je od pretekle sobote naprej velike nemire zoper jude. Delavci in druge vrste ubožnega ljudstva napadlo je judovske hiše in prodajalnice in napravilo s tem škode, kakor se zdaj trdi, okrog 5000 gold. — O vzrokih teh dogodb težko je še danes zanesljivo povedati, ker časništvo, večidel v judovskih rokah, mnogo pretira, mnogo zamolči, tako, da bi se mislilo, vsega so krivi kristjani. — Stvar pa taka nikakor ni. O deruško postopanje judov na Oggerskem in v Galiciji pripravilo je skoraj vse kmetijstvo in ne judovsko obrtništvo na nič z višino obresti, ki morajo vničiti vsako gospodarstvo; ljudstvo trpi in trpi, kedar pa je mera polna, pa skepi, in akoravno bi bilo nepostavno, naravno je, da se srd ljudstva obrne zoper zatiralce. — Mogoče je, da se je ljudstvo tudi šuntalo, pa dokaz temu, da podpihovanje ne izvira od one strani, na katero se je kazalo, namreč od poslanca Simon y-a in Istoczy-a, je to, da strogi vladini komisar Jekelfalussy, ki ima neomejeno oblast v Požunu in na razpolaganje nad 10.000 vojakov, ni še najmanjšega koraka poskusil zoper imenovana poslanca. — Po novejših poročilih je preganjanje judov v Požunu zatrto, toda tembolj se širi v njegovi okolici v vaséh Šentjur, Reče, Warberg, Stampfen, Landschie itd. V nekaterih krajih sprejeli so vojake, ki so prišli merit, s kameni. Toda, kakor smo koj začetkom omenili, poročila niso zanesljiva, ker so viri judovski pristranski. Začetkom se je poročalo o večem številu umorjenih judov, navajala so se imena, drugi ali tretji dan pa se je vse preklicalo in celo pokazalo, da edini mrtvi bil je kristijan, kmet iz požunske okolice, ki je prišel spremit svojega sina vojaka in katerega so judje končali; sploh se novejši čas trdi, da so požunski judje nezaslišano predrzni, razžaljivi in da se na gorski del mesta, kjer bivajo sami judje, ne upa več iti drug človek.

Iz Egipta. — Na kolodvoru pri Kairi vnel se je vlak poln streljiva za vojaško armado. Nekateri trdijo, da se je vlak zažgal po hudodelniku, gotovo pa je, da so nekateri Egipčani pripomogli, da se je ogenj širil. — Turška vprašala je angleško vlado, ali se ne misli kmalu domu vrniti s svojo armado; ta pa je nek dostojno pa prav odločno odgovorila: „da hoče o svojem dejanji in namelih v Egiptu Turški vse o pravem času naznaniti, kar zvedeti ima ta pravico po suvereniteti, ne oporečeni od nikogar, da mora pa Angleška odločno željo izreči, da bi se z opomini in siljenjem takim naznanilom ne presegavalo in s tem se podaljšal stan, kateri se more zboljšati samo s hitrim dejanjem brez družih vplivov. Tudi zaradi druge zadeve vnel se je hud razpor med Angleško in Turško. Prva najela si je delavcev in pripeljala jih je v Egipt ruska ladija; Turki branili so jih izkrcati; ker pa je morala ruska ladija naprej, poslala je delavce na deželo, kjer pa jih zdaj Turki stražijo. Zoper to Angleška protestira z vso odločnostjo, ter zahteva odstranjenje zaprek do večera, sicer bi bila siljena k drugačim korakom, pa, kakor najnovejši telegrami poročajo, ta stvar še ni poravnana.“